esset integra, quia in tractatu jam processerant Electores) Capitulum minimè potuit revocare: Electionem ipsius Archidiaconi decernimus irritandam. Quocirca mandamus, quatenus si personam ipsius Episcopi [f] utilem & necessariam inveneritis ad regimen Ecclesiæ Tolosanæ, & idoneam, tam scientiâ literarum, quàm suæ conversationis exemplo, ad Hæreticorum perfidiam de Tolosan. Diœcesi extirpandam [g], quæ ibi per negligentiam Præsulum miserabiliter & damnabiliter hactenus pullulavit, transeundi ad Ecclesiam Tolosanam propter urgentem necessitatem & eorumdem [h] utilitatem, ei licentiam tribuatis.

[f] *Vox* Episcopi, *deest in nonnullis antiquis.*

[g] Præcipua Episcoporum cura in extirpandis Hæreticis verfari debet: nam eis hoc incumbit Jure Divino. Albertin. *tra. de agn. assert q.* 11. *circa finem*, pulcrè Concilium Tolosanum cap. 2.

[h] *al.* evidentem.

[*a Quæ ad Ap. Se.* & infrà. *Nimirum cùm in Ecclesia Tolosana vacante duo per dissensionem Capituli sui, videlicet ven. f. n. Episcopus Convenarum & dil. fi. R. Archid. Agen. nominati fuissent, R. Canonicus S. Licerii, Archidiaconus, & R. Canonicus Ecclesiæ S. Stephani Tolosani pro parte dicti Episcopi; pro parte verò altera dil. fi. Magister P. de Rama & G. socius ejus ad nostram præsentiam accesserunt: quib. ven. f. n. Alban. Episcopum putavimus Auditores: coram quibus proposuerunt Nuntii prædicti Episcopi, quòd*]

[*§ Statutum etiam fuit expressè, quòd si quinque Electores in unam personam convenire non possent, tribus ex eis concordantibus, reliqui duo illorum sequi tenerentur assensum, & Electionem eorum ratam habere.*]

[*γ Adjecerunt insuper prædicti R. & alii Nuntii Episcopi memorati, quòd à dil. fi. J. tit. S. Priscæ Presbytero Card. Ap. Se. Legato fuit ex parte illa specialis Nuntius destinatus: & quoniam Episcopus ipse postulandus erat à nobis, & Legatus nullàm concedendi vel transferendi eum potestatem habebat, cùm hujusmodi dispensatio Sedi dumtaxat Ap. reservetur, ne quid contrà fieret, ad nostram Audientiam appellavit.*]

[*δ Exhibuerunt etiam ejusdem Archidiaconi Nuntii literas prædicti Legati, quas nobis super hoc destinavit.* Et infrà. *Cùm autem prædicti Auditores præmissa nobis & Fratribus nostris fideliter retulissent, nos memoratum Legatum piam intentionem in hoc facto habuisse pro certo credentes: ex ipso tamen tenore literarum suarum intelleximus enm circumventum fuisse, & per subreptionem tacita veritate perpendimus elicitum & extortum quicquid ab eo fuerit obtentum, cùm in ipsis literis suis non expresserit formam postulationis.*]

¶ PITH. [45] *Grandis Silvæ.*] Ordinis Cistercienſis.

[46] *Bellæ Perticæ.*] Ordinis Cisterciensis, Diœcesis Montis Albani.

XXXI. IDEM INNOCENT. III. Episcopo Florentino. [c. an. 1206. *Romæ in Etruriam.*]

De consuetudine potest Canonicorum Electio ad solum Capitulum pertinere. Hoc dicit: & solet quotidiè allegari.

[i] *Cap.* 16. *eod. tit. in* III. *Compil.*

CUm Ecclesia [i] Vulterana debito Canonicorum obsequio longo fuisset tempore destituta, Vulteranus Episcopus volens Ministrorum defectum in eadem Ecclesia restaurare, Canonicos quosdam elegit & instituit in eadem: quos Canonici recipere noluerunt, asserentes quòd talis Electio fuerat in eorum præjudicium attentata. [*Et infrà* α.]

† Mandamus quatenus super primo articulo petitionis Episcopi, in quo postulavit à te, ut Canonicos ab injuria, quam ei super Electione Canonicorum Vulteranen. Ecclesiæ inferunt, prohiberes, ab impetitione ipsius [k] dictos Canonicos absolvere non postponas: quia non videtur injuriam facere, qui utitur jure suo, cùm per testes longè meliùs sit approbatum, quòd Canonici supradicti hoc jure usi fuerint antè quàm Episcopus memoratus. In secundo quoque articulo, quo idem petebat Episcopus, ut dicti Canonici ipsum jure Electionis uti liberè pærerentur, absolvere studeas Canonicos sæpedictos, maximè si sit notorium, quòd in Tuscia generalis consuetudo fervetur, ut in Cathedralibus Ecclesiis solum Capitulum, irrequisito Episcopo, eligendi Canonicos habeat facultatem.

[k] *al.* ipsius Episcopi.

[*α Cùmque super hoc suam ad nos idem Episcopus querimoniam destinasset, causam ipsam tibi commisimus sine Canonico terminandam, &c.*]

XXXII. IDEM Abbati Sancti Victoris, & Decano Parisiensi, & Magistro R. Decorton. [47] Canonico Morinen. [1] [c. an. 1206. *Romæ in Galliam.*]

[1] *al.* & Mag. R. de Torto Can. Morin. *al.* Noviomensi. *al.* Parisiensi.

Compromittentes tenentur recipere Electum à Compromissariis, si sit dignus, nisi contra formam compromissi eum appareat electum.

[m] *Cap.* 17. *eod. tit. in* III. *Compil.*

CUm dilectus [m] Filius Archidiaconus Morinen. nobis intimasset. *Et infrà.* Ecclesiâ Morin. Episcopi solatio destitutâ, Canonici ejusdem de Pastoris substitutione tractantes, in tres Canonicos Morinen. potestatem eligendi Episcopum unanimiter contulerunt: promittentes ut illum reciperent in Pastorem, quem de gremio ipsius Ecclesiæ ducerent eligendum; qui examinatis voluntatibus singulorum, Archidiaconum ejusdem Ecclesiæ in Episcopum elegerunt; Metropolitanus quoque tam Electionem & Electi personam examinans, quàm etiam super ipsius ætate (de cujus defectu fuerat ab aliquibus dubitatum) inquirens solicitè veritatem, per sententiam declarando Electum ipsum minimè sustinere in ætate defectum, Electionem factam de ipso solenniter confirmavit: [*Et infrà* α.] Verum B. qui contra Electum venerat memoratum, propositi ex adverso, quòd cùm supradictis tribus sub hac forma fuerat eligendi concessa potestas, ut Capitulum eum recipere teneretur, quem illi tres ab omnibus vel majori & saniori parte de gremio ipsius Ecclesiæ nominatum eligerent in Pastorem, Electores ipsi terminos potestatis sibi traditæ non servantes, prædictum Archidiaconum eligere præsumpserunt, quem pauci de Capitulo nominarant: unde Canonici Morin. postmodum admirantes, qualiter Archidiac. electus fuerat moratus, cùm plures essent in eadem Ecclesia digniores, cœperunt ferè omnes publicè profiteri, quòd nullatenus Archidiaconum nominarant: & reputantes se in hac parte delusos, quod super hoc factum fuerat, nostro curaverunt Apostolatui referare. [*Et infrà* β.] † Nos verò attendentes, quia res perniciosa esset exemplo, si per surreptionis astutiam quis ascenderet ad apicem Dignitatis, ita duximus providendum, ut præstito à contradictoribus juramento, quòd ipsi malitiosè contra præfatum Electum non moveant quæstionem hujusmodi, prædicti tres Electores, juramenti vinculo astringantur dicere veritatem, quot ex Canonicis examinationis tempore in præfatum Archidiaconum convenerunt. Et si tres simul, aut duo saltem ex ipsis jurati, dixerint majorem Canonicorum partem in ipsum Archidiaconum convenisse, vos contradictoribus silentium imponatis, cùm contra hoc eorum effet probatio insufficiens: eò quòd singuli essent in suis testimoniis [n] singulares. Si verò per eorum depositiones constiterit fæpedictum Archidiaconum extitisse à paucioribus nominatum, tunc si fuerit sufficienter oltensum, quòd illum de gremio Ecclesiæ secundùm formam sibi traditam debebant eligere, in quem omnes vel major & sanior pars Capituli conveniret, vos Electionem ipsius Archidiaconi omnino cassetis; aliquin quod de ipso factum est, ratum habentes, contradictores ab ejus impetitione per censuram Ecclesiasticam compescatis; præfatum B. Præbendâ Morinen. Ecclesiæ spolians, qui se ad hanc pœnam (si forsan in probatione defeceret) obligavit [o]. Non obstante, quòd super ætatis defectu objectum est contra illum; cùm idem Canonicus huic objectioni non multùm insisterit, & super hoc à Metropolitano fuerit judicatum, cùm infra decendium [48] non fuerit legitima provocatione [49] suspensa.

[n] De testium singularitate multiplici vide Gravettam. *Tract. de antiq. temp. p.* 4. Adde B. Th. 2. 2. *q.* 70. *art.* 2.

[o] Ad idem est textus *in l. stipulatio ista. §. alterius, cum nota. ff. de verb. oblig.*

[*α Qui postea Regalibus receptis à Rege* [50] *ad petitionem ipsius Capituli à ven. fr. n. Atrebaten. Episcopo de mandato Metropolitani prædicti fuit in Presbyterum ordinatus: & aliquamdiu nullo contradicente liberam & pacificam tam in temporalibus, quàm in spiritualibus administrationem obtinuit in Ecclesia Morinens. Unde Procuratores ipsi à nobis humiliter petierunt, ut iis, qui post hæc omnia invidiæ stimulis agitati contra proprium factum temerè veniendo adversus Electum ipsum materiam discordiæ suscitare præsumunt, silentium imponentes, & memoratam Electionem tam concorditer celebratam & confirmatam solenniter approbantes, eidem faceremus Electo munus consecrationis impendi. Multorum super hoc non solum Abbatum & Capellanorum Civitatis & Diœces. Morinens. sed etiam aliorum Presbyterorum literis nobis præsentatis, qui super præmissis omnibus testimonium perhibentes, Electum ipsum de literatura, discretione ac honestate reddiderunt apud nos multipliciter commendatum. Quin immò & Electorum ipsorum super hoc nobis literas retulerunt, quibus erat de verbo ad verbum, sicut iidem asserunt Electores, literarum illarum tenor insertus, quæ de potestate ipsis tradita juxta præmissam formam confectæ in Capitulo fuerant, & sigillo Capituli sigillatæ.*]

[*β Qui coram nobis solicitè postulavit, ut eadem Electione cassata, faceremus ipsi Ecclesiæ de persona idonea canonicè provideri, cùm ferè omnes Canonici Morin. sicut asserunt, sint parati præstito juramento firmare, quòd præfatum Archidiaconum numquam in Episcopum nominarant; & legitimum posset ostendi, quòd juxta præmissam formam supradictis trib. collata fuerit eligendi autoritas, ut videlicet de gremio ipsius Ecclesiæ eligerent eum, in quem omnes, vel major & sanior pars Capituli consentiret, asserente eodem B. se nihilominus probaturum, quòd sæpedictus Electus pateretur in ætate defectum.*]

¶ PITH. [47] *Decortonensi.*] de Corzim. *V.* de Corton. 544. *V.* Corton. Canonico Noviomensi. *Cent.* 12. 1458. *c.* 17. *eod. Centur.* 13. 1042. *Vincent.* 30. 32.

[48] *Decendium.*] Sic V.

[49] *Provocatione.*] *c.* 36. *de testib. Nov.* 23.

[50] *Regalibus receptis à Rege.*] Petrus Cluniacensis *Epist.* 27. Nam auditâ Rex Electione, & visâ, quæ fortè tunc ad me venerat, personâ, quod de ea Lingonensis Ecclesia fecerat, collaudavit, & de Regalibus, sicut solet fieri, manu propria solenniter investivit. *Vincent.* 30. 100.

XXXIII. IDEM Episcopo Bajocensi. [an. 1208. *Romæ in Galliam.*]

Si ex septem Compromissariis, tres eligunt quartum, & ille consentit, & est idoneus, confirmabitur Electio.

[p] *Cap.* 18. *eod. tit. in* III. *Compil.*

[q] *al.* Primus siquidem.

CUm in Jure [p] [51] peritus exiſtas, [*Et infrà* α.] Primus [q] tuæ consultationis articulus continebat, quòd cujusdam Ecclesiæ Decano defuncto: ejusdem loci Capitulum sub hac forma in VII. ex ipsis Canonicis compromisit:

ut illum, quem ex se vel aliis de gremio ipsius Ecclesiæ omnes pariter, vel major eorum pars nominaret, idem Capitulum reciperet in Decanum. Unde cùm unus ex illis septem à tribus ipsorum: & alius qui non erat de numero eorumdem, à tribus aliis in Decanum fuerint nominati: requisisti uter eorum assumi debeat [r] in Decanum. † Super quo taliter respondemus, quòd is, qui de numero septem à tribus eorum dignoscitur nominatus, juxta compromissi tenorem debet in Decanum [s] assumi, dummodo Electioni de se factæ consentiat, & aliquod canonicum non obsistat.

[r] Vide *l. planè. cum Glo. in verb. potest. ff. quod cujusc. un.*

[s] Hunc text. dicunt fingu. Jo. Andr. *in Reg. in toto. de reg. Jur. in* 6. & Panor. hic quòd Electus consentiendo Electioni de se factæ à media parte Electorum, augeat numerum, & Electionem perficit. Adde Paul. Castr. *consil.* 230. *lib.* 2.

[*α Et copiam habeas peritorum, non possumus non mirari, quòd super quibusdam Juris articulis nos consulere voluisti, qui nihil aut modicum dubitationis continere noscuntur.*]

¶ PITH. [51] *Cùm in jure.*] Conjunge *c.* 31. *de offic. Delegati.*

XXXIV. IDEM INNOCENTIUS III. Duci Caringiæ [52] [c. an. 1208. *Romæ in Germaniam.*]

Electio Imperatoris spectat ad Principes Germanos, tres Prælatos, & quatuor Laicos: & Electio facta per eorum majorem partem, ceteris non contemptis, tenet. Et ad Papam pertinet Electum examinare, approbare & inunngere, consecrare & coronare, si est dignus; vel rejicere, si est indignus, ut quia sacrilegus, excommunicatus, tyrannus, fatuus, & hæreticus, paganus, perjurus, vel Ecclesiæ persecutor. Et Electoribus nolentibus eligere, Papa supplet. Et data paritate vocum Eligentium, nec accedente majori concordia, Papa potest gratificari cui vult. Hoc dicit notanter iste textus.

[t] *Cap.* 19. *eod. tit. in* III. *Compil.*

VEnerabilem [t] [*Et infrà* α.] Inter cetera verò quidam Principes, hac præcipuè objectione sunt usi, dicentes, quòd Apostolicæ Sedis Legatus, aut Electoris [53] gestit, aut Cognitoris personam. Si Electoris, in messem alienam misserat falcem suam, & Electioni se ingerens, Principum derogaverat dignitati. Si Cognitoris, absente altera Partium videtur perperam processisse, cùm citata non fuerit, & ideò non debuit contumax judicari [x]: [*Et infrà* β.] Verum illis Principibus jus & potestatem eligendi Regem, in Imperatorem postmodum promovendum, recognoscimus (ut debemus) ad quos de jure ac antiqua consuetudine noscitur pertinere; præsertim [54] cùm ad eos jus & potestas hujusmodi ab Apostolica Sede pervenerit, quæ Romanum Imperium in personam Magnifici Caroli à Græcis transtulit in Germanos [55]. Sed & Principes recognoscere debent, & utique recognoscunt, sicut iidem in nostra recognovêre præsentia, quòd jus & autoritas examinandi personam electam in Regem, & promovendam ad Imperium, ad nos spectat, qui eum inungimus; consecramus, & coronamus. Est enim regulariter & generaliter observatum, ut ad eum examinatio personæ pertineat, ad quem impositio manûs spectat. Numquid enim si Principes non solùm in discordia, sed etiam in concordia sacrilegum quemcumque, vel excommunicatum, in Regem, tyrannum, vel fatuum, hæreticum eligerent, aut paganum, nos inungere, consecrare, ac coronare hominem hujusmodi deberemus? Absit omnino.

[x] Vide *l. properandum. §. sin autem. C. de jud. & l. consentaneum. per Barto. C. quomodo & quando jud.*

† Objectioni ergo Principum respondentes asserimus, quòd Legatus noster approbando Regem [y] [56], & reprobando Ducem, nec Electoris gestit personam, utpote qui nec fecit aliquem eligi, nec elegit: nec Cognitoris, cùm neutrius Electionem quoad factum Eligentium confirmandam duxerit, aut etiam infirmandam. Exercuit autem Denuntiatoris officium: quia personam Ducis ejusdem indignam, & personam Regis denuntiavit idoneam quoad Imperium obtinendum; non tam propter studia Eligentium, quàm propter merita Electorum: quamvis plures ex illis, qui eligendi Regem in Imperatorem promovendum de jure ac de consuetudine obtinent [z] potestatem, consensisse perhibeantur in ipsum Regem; & ex eo quòd fautores Ducis absentibus aliis & contemptis, ipsum eligere præsumpserunt, pateat eos perperam processisse: cùm Electioni plùs contemptus unius, quàm contradictio multorum obsistat:

[y] Intelligit Ottonem Regem.

[z] *In C. Barbatiæ ita*, ac consuetudine antiquâ obtinent, &c.

[a] *In C. Barb. ita:* Nos itaque non Philippum Ducem, sed ipsum O. reputamus, &c.

[b] *In aliquot vetustis legitur*, Præpositum. *al. ita:* vel non potuerunt vel noluerunt convenire. *Sed qualitercumque legas, idem manet sensus.*

[c] *In quibusdam exemplar.* nisi tunc demum, cùm contra personam, &c.

[d] *al. deest* vox Sedem.

[*a* Ducum Sueviæ.

[*Et infrà* γ.] Nos utique [a] non Ducem, sed reliquum reputamus & nominamus Regem justitia exigente: [*Et infrà* δ.] Quòd autem cùm in Electione vota Principum dividuntur, post admonitionem & expectationem alteri Partium favere possimus, maximè postquam à nobis unctio, consecratio, & coronatio postulantur: jure patet pariter & exemplo. Numquid enim si Principes admoniti & expectati, vel non potuerunt vel noluerunt in unum propositum [b] convenire, Sedes Apostolica Advocato & Defensore carebit, eorúmque culpa ipsi redundabit in pœnam? Sciunt autem Principes, quòd cùm Lotharius & Corradus in discordia fuissent electi: Roma. Pontif. Lotharium coronavit, & Imperium obtinuit coronatus: eodem Corrado tunc demum ad ejus gratiam redeunte. Eos igitur duximus commonendos, ut à præfato Duce, justo quidem à nobis judicio reprobato, recedant: & præfato Regi non abnuant [c] adhærere: nisi tunc demum contra personam vel factum legitimum quid ab eis objectum fuerit & ostensum. *Et infrà.* Sunt enim notoria impedimenta Ducis, scilicet excommunicatio publica, perjurium manifestum, & persecutio divulgata, quam progenitores ejus & ipse præsumpserunt in Apostolicam Sedem [d] & alias Ecclesias exercere. Fuit quoque à Præd. nostro excommunicationis vinculo innodatus, quod postmodum recognovit, dum per Nuntium fuum absolutionis beneficium postulavit: unde patet, quòd ipse fuit excommunicatus Electus, [*Et infrà* ε.] Idem etiam contra proprium juramentum, super quo nec consilium à Sede Apost. requisivit, ambitionis vitio Regnum sibi usurpare præsumpsit, cùm super illo juramento priùs Romana Ecclesia consuli debuisset. Nec valet ad plenam excusationem ipsius, si juramentum illud dicatur illicitum, cùm nihilominus super eo nos priùs consulere debuisset, quàm contra ipsum propria temeritate venire: illo præsertim exemplo, quòd cùm Gabaonitæ à filiis Israel per fraudem subripuerint juramentum, ipsi tamen cognita fraude contra illud venire temerè noluerunt. Utrùm verò dictum juramentum sit licitum vel illicitum, & ideò servandum, an non servandum extiterit, nemo sanæ mentis ignorat ad nostrum judicium pertinere. [*Et infrà* ζ.] Insuper si prædictus Dux Imperium obtineret, libertas Principum in Electione periret, & Imperium obtinendi de cetero ceteris fiducia tolleretur: nam si prout olim frater dicti Ducis patri eorum, sic Dux ipse fratri suo succederet, videretur Imperium non ex Electione, sed ex successione deberi: & in præjudicium Principum redundaret, si non nisi de domo Ducis [e] præ. dicti videretur aliquis ad Imperium assumendus. [*Et infrà* η.]

† Nobilitatem ergo tuam monentes, per Apostolica Scripta mandamus, quatenus à præfato Duce recedas omnino, non obstante juramento si quod ei ratione Regni fecisti, cùm (eo quantùm ad obtinendum Imperium reprobato) juramentum hujusmodi non debeat observari.

[*α Fratrem nostrum Salesburgen.* [57] *Archiepiscopum, & dilectum filium Abbatem de Salen.* [58] *& nobilem virum Marchionem Orientalem, quorumdam Principum Nuntios ad Se. Ap. destinatos benignè recepimus, & eis benevolam duximus audientiam indulgendam. Literas quoque, quas per eos quidam nobis Principes destinarunt, diligenter perlegi fecimus, & quæ continebantur in eis, notavimus universa.*]

[*β Verum nos, qui secundùm Apostolicæ servitutis officium sumus singulis in justitia debitores, sicut justitiam nostram ab aliis nolumus usurpari, sic jus Principum nolumus nobis vindicare.*]

[*γ Unde privilegium meruerunt amittere, qui permissa sibi abusi sunt potestate, videri non immeritò potest, quod injuria hujusmodi non obstante, ceteri uti poterant jure suo. Et quoniam Dux prædictus, nec nòi debuit, nec à quo debuit, coronam & unctionem accepit; memoratus verò Rex & ubi debuit, videlicet Aquisgrani, & à quo debuit, scilicet à ven. f. n. Colonien. Archiepiscopo recepit utrumque.*]

[*δ In reprobatione verò præfati Philippi Ducis Sueviæ propter manifesta impedimenta personæ, non accusatione sed condemnatione potius fuit opus, quia non accusatione, sed condemnatione indigent manifesta.*]

[*ε Et videtur non immeritò, quòd adhuc sit ex eadem causa excommunicationis sententia innodatus, cùm prædictus Episcopus eum autoritate sua non posset absolvere; autoritate verò nostræ Delegationis, nec pius, nec aliter liceret hoc ipsi, quàm quod ei fuerat ab Apostolica Sede concessum. Ex eo etiam excommunicationis sententiæ subjacere creditur manifestè, quòd cùm perfidus Marcoaldus* [59]*, Dei & Ecclesiæ inimicus, cum universis fautoribus, tam Teuthonicis quàm Latinis, excommunicationis vulgatæ vinculis suæ iniquitatis meritis sit astrictus, sicut jam vobis per Literas nostras directas per P. Judicem Placentinum ipsius Philippi Nuntium intimasse meminimus, quas ad ipsius Philip. Audientiam credimus pervenisse; nihilominus quamvis id non tantùm ex relatione ipsius Judicis, sed etiam per publicam famam ad notitiam ejus devenerit, eidem excommunicato non solùm communicat, sed eum in malitia sua fovet, & per Nuntios & literas suas exacuit furorem ipsius, ut charissimum in Christo filium nostrum F. Siciliæ Regem illustrem nepotem ejus, quem jam hereditate paterna privavit, adhuc privet possessione materna.*]

[*ζ Quòd autem Philippus de genere persecutorum existat, Principes non credimus dubitare, cùm Henricus qui primus Imperium hoc de genere accepit, Paschalem PP. prædecessorem nostrum cum Episcopis & Cardinalib. multis Romanorum præsumpserit captivare. Fredericus verò pater ipsius Philippi contra fel. recordationis Alexandrum Papam prædecessorem nostrum longo tempore schisma fovit. Henricus frater ipsius Philippi qualiter se habuit circa interecliores Sanctæ memoriæ A. Leodien. Episcopi, quem ipse prius coëgerat exulare, ac Corradum, qui Episcopum Hostiensem ceperat, satis notis. Quin etiam qualiter ven. f. n. Auximianum Episcopum alapis cædi fecerit, & pilos de barba ejus avelli, & tractari eum in pluribus inhonestè; qualiter quoque quosdam familiares Ecclesiæ Romanæ naso fecerit mutilari: qualiter prædictum Salernitanum Archiepiscopum captivarit, & quosdam viros Ecclesiasticos flammis torreri fecerit; quosdam verò vivos in mare submergi, ad tuam & aliorum Principum credimus audientiam pervenisse.*]

[*η Cùm ergo nos flecti à nostro proposito nulla penitùs occasione possimus; sed in eo potius firmissimè persistamus, & tu nobis sæpè per literas tuas duxeris suggerendum, ut eidem Duci nullatenus faveremus:*]

¶ PITH. [52] *Duci Caringiæ.*] Bartholdo Zaringiæ, 305.